

EDITORIAL

L'estil de vida americà

Estem immersos en una profunda crisi de la qual encara ningú veu la llum que anunciï el final del túnel. Amb una mica de perspectiva la situació arranca de molts anys enrere, concretament de 1959. Va ser aleshores que, el govern tecnòcrata del qual formaven part els catalans Laureano López Rodó i Fabià Estapé, va impulsar una sèrie de mesures liberalitzadores de l'economia que desembocaren en l'explosió econòmica de 1993. Un cicle de creixement basat en l'especulació financera i en la desmesura del totxo que, pels volts de 2007, ens deixà indefensos davant la crisi iniciada als USA.

Les urbanitzacions que a partir de 1960 començaren germinar com a bolets a casa nostra, transformaren el país socialment i econòmicament, però també paisatgísticament, com no havia passat mai en la nostra història. Només cal mirar-se el programa de Festa Major d'Argentona de 1969. S'hi anunciaren quatre urbanitzacions: Can Ferraters, Can Cabot, Can Raimí (Montimar) i les Ginesteres. Més tard, arribà la de Madà, sorgida ja en un context econòmic de plena embranzida. La primera més o menys annexa al nucli urbà, les altres ocupant terrenys dels faldars de muntanya dedicats al conreu de la vinya i gra de secà. És a dir, terres gairebé improductives pels nous temps econòmics que arribaven. És curiós de constatar que el 1958 en el programa festiu, s'hi anunciaven sis constructors i en el de 1960, ja en són deu, presentats a la moderna, és a dir, deixant enrere el concepte de mestre de cases. A banda, és clar, de les empreses dedicades al moviment de terra amb modernes màquines arribades de nord enllà. Possiblement, de totes les urbanitzacions, per grandària i per la seva evolució administrativa, la de les Ginesteres sigui la més paradigmàtica de totes les argentonines.

Les urbanitzacions han marcat per sempre més el territori. Són l'expressió més diàfana de demostrar el poder adquisitiu davant del veí, de la implantació de les segones residències possibles gràcies a la bonança econòmica. Són, també, l'aplicació a casa nostra de l'estil de vida americà. Aquest viure enmig de la natura fora del casc urbà de pobles i ciutats volent tenir a mà els mateixos serveis. Un estil sostenible als USA on no tenien límits d'extensions edificables i discutible aquí per les limitacions territorials i de serveis. Tot plegat ens ha portat a una situació que, cada vegada, no generarà només conflictes. La immensa majoria d'urbanitzacions no han estat recepcionades per l'administració municipal. És a dir, no tenen els serveis al dia. I les que ja ho han estat, plantegen l'atenció d'uns serveis de quilòmetres de carrers i instal·lacions que s'han de mantenir i millorar, ben lluny de la trama dels centres urbans.

Un estil de vida, per dir-ho clar, poc sostenible. Que exigeix el cotxe per anar gairebé a tot arreu, que potencia la comunicació perquè no hi ha el continu tradicional de les botigues i els serveis, que genera conflictes entre l'espai urbà i les zones naturals de bosc...

En fi, que tot va començar amb el totxo i acaba, de moment, amb la clatellada de tants excessos fets a partir del totxo. Els que tenien diners han especulat a fons i la gent del carrer ha jugat a somniar a ser ric amb els crèdits. Avui, hi ha noves urbanitzacions de blocs d'apartaments, que són grans zones fantasmagòriques, construïdes als ravals de pobles i ciutats. Durant dècades, esperaran compradors i, mentrestant, tant qui ha gastat molt com poc, hauran amb els nostres impostos d'eixugar el frenesí especulador de quatre llestos que se les campen impunement davant la estupefacció de tothom. És el delictes entronitzat com a model de comportament d'espavilats i triomfadors. Tanmateix, una mica d'autocrítica no és sobrer, tots plegats som els responsables de la situació actual, per activa o per passiva (per qui hem votat o no, de creure'ns el discurs de les preferents amb l'ànim de guanyar...) però uns més que altres, polítics i banquers, sense que això vulgui dir que són tots uns corruptes. I aquests, a hores d'ara, haurien de ser tots a la presó.

SUMARI

Notícies de l'Entitat

- Acte commemoratiu del 20 aniversari de la CCEPC..... 4
- Exposició "Moments" del Grup de Fotografia d'Argentona 4

Notícies de la Vila

- Premi Burriac 5

BERNAT CALVO

- Urbanització de les Ginesteres 7

DIABLES D'ARGENTONA

- Història de 20 anys..... 10

LAIA VENDRELL I JORDI RODRI

- Srebrenica. Un genocidi al cor d'Europa 12

FRANCESC VILLÀ

- 50 respostes del qüestionari 14

Tardor Literària 2012 16

MARGARIDA COLOMER

- Morts registrats a Argentona durant la Guerra Civil 17

RAFAEL BIGORRA I RIUS

- A doll: Meditacions des del pendís 28

M. ROSA SERRANO, MARGARIDA COLOMER, JOAN AYMERICH

- Bhután o la Terra del Drac..... 29

MARIA JOSEP CASTILLO

- Llibres a raig 31

AIGUA CLARA

- La Cara i la Creu..... 33

ARXIU HISTÒRIC MUNICIPAL D'ARGENTONA

Plaça de l'Església, 4 1r ARGENTONA
Tel. i fax 93 797 27 32
correu: arxiu@argentona.cat

Horari d'atenció al públic:

Dilluns de 9 a 12.30h
Dimarts i dijous de 16 a 19h

Amb el suport de l'Institut Ramon Muntaner

Amb la col·laboració de l'Ajuntament d'Argentona

Edita: Centre d'Estudis Argentonins Jaume Clavell. Casa Gòtica, plaça de l'Església, 4 1r. 08310 Argentona (El Maresme). ceargentoninsjc@yahoo.es - www.cea.cat • **Director:** Francesc Villà • **Consell de redacció:** Maria Josep Castillo, Margarida Colomer, Josep Lladó, Julià Lladó, Lluïsa Navarro, Jordi Pinart, Llorenç Soldevila, Enric Subià, Josep M. Roqué, Bernat Calvo i Rosa Vila.

Portada: muntatge amb les fotografies de can Bramona actual i dels anys seixanta. (Arxiu família Oliveras).

Impressió, disseny i maquetació: La Impremta d'Argentona

Dipòsit Legal: B-50085-99 • ISSN: 1887-9381

Els articles publicats a fonts expressen solament l'opinió dels seus autors.